

нѣтъ, презъ която излазя на вѣнѣ прегорѣмый, или друг'че да кажемъ, лишении отъ кислородъ въздухъ, а отъ другъ стѣнѣ — вратца та на пещь тѣ или покрайниѣ мѣрѣ, малка една дупка въ тяхъ за придвигане на новъ въздухъ, кой то да съдържа новъ кислородъ, кой е необходимъ за по пачетъшно то съединение съ горѣщии въглеродъ (въгленъ тѣ), сирѣчь за да поддръжи горѣние то.

Не е мѣчно да ся забѣлѣжи, че като ся уничтожи въ пещь тѣ новии (прѣсенъ) въздухъ, а слѣдователно и кислородъ тѣ, то и огнь тѣ угасва; защото то огнь тѣ става по причина на химическо то съединение между кислородъ тѣ и въглеродъ тѣ на дърва та. Напротивъ, ако направимъ единъ снарядъ, съ помощь тѣ на кого то да може да ся образува постоянно, вътрѣ въ пещь тѣ, новъ кислородъ, тогава дупчица та на вратца та не ще ни треба; защото, до дѣто въ пещь тѣ има дѣстатъчно количество кислородъ, до тогава дърва та нѣма да угаснѣтъ, или да кажемъ съ языкъ тѣ на химикъ тѣ: до тогава ще ся продължава въ пещь тѣ химическо то съединение на кислородъ тѣ съ въглеродъ тѣ.

Отъ това е толкови по добрѣ, колко то е по силно тегло то въ нежъ, сир. колко то по силно въздухъ тѣ влязя презъ дупкѣ тѣ на пещиыѣ вратца. Отъ това, много пѣти и раздуввѣтъ огнь тѣ, сир. кога то духъ тѣ, вкарвѣтъ въ огнище то токъ отъ въздухъ, за да дадѣтъ на разгорящени тѣ дърва по голямо количество отъ кислородъ и да ги накараѣтъ да горѣтъ по силно. По сѣщѣ тѣ причинѣ и ковачи тѣ и др., кога то работѣтъ употребявѣтъ духала та (мяхове) за да усиляѣтъ притокъ тѣ отъ кислородъ къмъ камънини тѣ въглища, кои то мѣчно ся запалѣвѣтъ, и съ това да съдѣйствувѣтъ на химическо то съединение, вслѣдствие на кое то именно ся и извършва горение то. Съ единъ думѣ, горѣне-